

Här ovan ses, förutom textilkonstnären själv, en samling konstverk av Orustbon Ida-Lovisa Rudolffsson, bilder typiska för hennes konstnärskap, som med början nästa helg visas på Galleri Lars Hjälm i Karlstad.

FOTO: MAGNUS RUDOLFFSSON (PORTRÄTTET); HENRIK ZEITLER (KONSTVERKEN)

Ida-Lovisa Rudolffsson broderar och berättar

Ida-Lovisa Rudolffsson är textilkonstnär och bildberättare och sedan ett år även Orustbo.

När hon broderar fram sina bilder gör hon det med kedjestygn.

Det kallas så för att stygnen ser ut som en kedja. Enkelt!

Med början nästa veckoslut, den 13-28 april, har Ida-Lovisa Rudolffsson utställning på Galleri Lars Hjälm i Karlstad.

Det blir hennes första utställning i Värmland.
- Men jag har en del band till

Värmland, säger hon som är upp-vuxen i Stenungsund, har varit bo-satt i årtal i Göteborg, och sedan ett år bor och arbetar på Orust.

Banden till Värmland?
- Min far kommer från Arvika, han är pensionerad men har jobbat

som lärare i Stenungsund.
Namnet är Arne Rudolffsson. Ida-Lovisa Rudolffssons man heter Daniel Eriksson, är byggnadsan-tikvarie på en arkitektfirma i Gö-teborg.
Kommer från Kristinehamn.

Berättarglädje
Ida-Lovisa Rudolffsson är en fram-gångsrik, prisbelönad och i rent bokstavig mening (vad gäller konstverken?) mycket färgstark konstnär.
Bilderna på detta uppslag ger nog en god uppfattning om hen-

nes särpräglade och spännande bildvärld; konstverken är en kom-bination av broderier, färgade bomullstyger (gamla sänglakan hon fått och fått ärva) samt ty-gapplikationer.
Om man så vänder sig från det rent tekniska till konstverkens bildinnehåll: Surrealism och saga, mystik och berättarglädje, egen-domliga och återkommande detal-jer.
Som avsågade björkar, högresta tallar, vardagsföremål (IKEA-kas-sar), basketställningar, nytvättade strumpor på tocklina, en gatlykta.

Mindre vardagliga är kringfly-gande och färggranna papegojor, ålderdomliga flygplan, en på en "tallegren" vilande svartfläckig och vit leopard.

Inga skisser
Leoparden kan möjligen vara (mycket) avlägset släkt med den svartfläckiga och vita dalmatiner-hund, som i bilden "Floden kröker sig" står bunden vid en roströd höstlönn.
Någon har förresten fält en an-dra och närstående lönn.
Men stubben står kvar. Det finns

gott om stubbar i Ida-Lovisa Ru-dolffssons bilder.
Alltså, det är en hel del märkliga berättelser man hittar i Ida-Lovisa Rudolffssons textila bilder: Detalj-rika, till synes mycket väl genom-tänkta.
Säkert arbetar du utifrån noga utförda skisser?
- Nej, jag jobbar nog mer intuitivt, det blir mycket roligare så, jag får se vart hela berättelsen tar vägen, säger hon.
Den som broderar konst kan nog inte vara alltför impulsiv. Men - som sagt - gärna intuitiv: Hon lä-

ter känslor och infall komma och gå och påverka bilderna.
Händer det att resultatet överraskar dig?
- Javisst, det måste jag nog säga, det är jättespännande att se vad som händer i bilderna när jag ar-betar med dem. Ibland känns det som att vissa saker måste vara med utan att jag egentligen förstår var-för. Därför blir mina bilder ett slags pussel, och jag förstår dem först ef-ter att de är färdiga.
Mats Dahlberg